

Pomicultura

Acest **curs** prezintă **Pomicultura**.

In acest PDF poti vizualiza cuprinsul si bibliografia (daca sunt disponibile) si aproximativ doua pagini din documentul original.

*Arhiva completa de pe site contine 11 fisiere, intr-un numar total de **113 pagini**.*

Fisierele documentului original au urmatoarele extensii: doc.

Extras

INTRODUCERE ÎN ȘTIINȚA POMICULTURII

Valorificarea eficientă a condițiilor ecologice, tehnologice și social-economice de care dispune fiecare unitate sau zonă, constituie unul din principalele obiective ale științei și practicii agricole, pomiculturii revenindu-i, în acest sens, un important loc în crearea resurselor agricole.

Pomicultura modernă, de mare randament, impune parametri ecologici, biologici și tehnologici preciși în care asigurarea succesului se bazează pe cunoașterea corelației dintre ei, alegerea soiului și portaltolului etc., cu implicații asupra productivității, și în special, a calității fructelor, deziderat din ce în ce mai important. De asemenea, rezultatele cultivării unei specii sau a unui soi, mai ales din punct de vedere calitativ, depind de interacțiunea dintre genotip și mediu și sunt modulate de tehnicile culturale, ca și de imputurile energetice.

Deocamdată, lipsesc cercetările fundamentale privind modul în care speciile și soiurile reacționează la diferiți agenți stresanți. De aceea, în prezent se impune, mai mult ca oricând, aprofundarea științifică a conceptului de *v o c a ț i e p o m i c o l ă*, pentru a obține producții competitive, pentru a asigura soiurilor condițiile necesare exprimării întregului lor potențial genetic.

În prezent, în România există intense preocupări pentru extinderea și diversificarea plantațiilor de pomi și arbuști fructiferi în zonele colinare și de câmpie, unde factorii naturali sunt deosebit de prielnici, cât și în cele înalte unde fiecare locuitor dorește și are posibilitatea să-și asigure din propria livadă fructele necesare consumului familial și chiar disponibilități pentru turiști etc. Nu trebuie pierdut din vedere nici impactul pomiculturii asupra decorului peisagistic al zonei.

Zonele cu vocație deosebită pentru pomicultură trebuie precizate, apărute cu fermitate de expansiunea edilitară, deoarece plantațiile de pomi și arbuști fructiferi, în special din zonele colinar-montane, aduc prețioase servicii societății. Totodată, recomandăm identificarea de noi zone pentru dezvoltarea pomiculturii și, în acest sens, zonele înalte răspund cel mai bine eforturilor depuse. Iată de ce propunem o scurtă analiză - prezentare a acestor zone care sunt și vor fi "viitorul" pomiculturii românești și nu numai, aceasta nu în detrimentul celorlalte zone, ci ca o completare a lor.

Pentru sporirea resurselor alimentare și economice este necesar utilizarea cu o eficiență maximă a întregului fond funciar pretabil agriculturii, precum și prin reintroducerea în circuitul agricol și a terenurilor înalte, în special a celor așa-zise "improprii". Pentru atingerea la acest deziderat se pune problema efectuării unor lucrări de îmbunătățiri funciare specifice, pe bazine hidrografice, activități privind prevenirea și combaterea eroziunii solului, corectarea reacției acide a solului, eliminarea excesului de apă etc.

În prezent, câștigă tot mai mult teren teza privind reconsiderarea agriculturii tradiționale, pe fondul agriculturii intensive, care răspunde celor mai complexe obiective: asigură sporuri constante de producție, menține echilibrul ecologic, satisface restricțiile de ordin financiar și material. Această reconsiderare nu vizează practicarea unor metode arhaice în agricultură, ci, dimpotrivă are în vedere introducerea celor mai moderne tehnologii, care să permită asigurarea protecției mediului, regenerarea naturală a fertilității

solului, menținerea însușirilor genetice ale soiurilor.

Unele specii pomicele (nuc, alun, castan, scoruș, corn, măr, prun) în anumite condiții tehnologice, corelate cu condițiile ecologice pot avea o longevitate remarcabilă, cu acțiune benefică asupra mediului. Totodată, aceste specii au importanță deosebită economică și socială.

Specii pomicele (mur, cătină albă, scoruș, alun, corn) au o plasticitate ecologică ridicată cu posibilități de valorificare chiar și a celor mai degradate terenuri. Totodată, majoritatea arbuștilor fructiferi au o acțiune sanogenă asupra solului și mediului.

Elaborarea unor tehnologii diferențiate zonal, funcție de condițiile mai dificile din zonele înalte trebuie să reprezinte un domniu important de activitate a specialiștilor din cercetare, învățământ, producție. In această privință trebuie să se țină seama de relația dintre tradiție și inovație precum și de experiența câștigată de pomicultorii locali.

Se poate concluziona că funcția sinteză a pomiculturii atât din zonele de șes, cât și din cele colinar montane, este aceea de a crea echilibrul agro-silvo-pastoral-ecologic necesar între om și natură, de a popula și valorifica superior chiar și zone mai greu accesibile. Prin aceasta se răspunde, totodată, unor obiective actuale ale omenirii : obținerea resurselor, menținerea cadrului natural, demografia, hrana etc.,cu scopul valorificării superioare a condițiilor ecologice, atenuarea poluării mediului ambiant, reținerea și ocuparea cât mai completă a forței de muncă necesară, creșterea producției agricole și pomicele.

CAPITOLUL 1

DEFINIȚII, TERMINOLOGIE, IMPORTANȚA

ȘI SITUAȚIA ACTUALĂ A POMICULTURII

1.1. Definiții; Terminologie

Pomicultura este unul din principalele sectoare ale horticulturii care se ocupă cu cercetarea, studierea și cunoașterea particularităților biologice și ecologice ale speciilor pomicele având ca obiectiv stabilirea celor mai corespunzătoare măsuri tehnologice în scopul obținerii unor recolte mari, constante și de calitate superioară.

Etimologia cuvântului pomicultură este de origine latină:

pomus,-i=arbore fructifer și cultura,-ae=îngrijire, cultivare.

Pomicultura, ca domeniu științific, a luat naștere după consolidarea științelor fundamentale (botanica, fiziologia, chimia, fizica etc), iar în prezent se dezvoltă în strânsă dependență cu acestea.

Ca disciplină didactică pomicultura cuprinde:

Pomicultura generală (biologia, ecologia și tehnologia comună tuturor speciilor);

Pomicultura specială (completează pomicultura generală prin studiul particularităților de creștere și fructificare ale diferitelor specii și soiuri, stabilind tehnologii diferențiate).

.....
.....
.....

Documentul complet de 113 pagini il poti citi daca il descarci din Biblioteca.RegieLive.ro

Mai multe detalii se gasesc in [pagina documentului](#) din [Biblioteca.RegieLive.ro](#)